

(జూవ్యలపాలెంలో శ్రీనాన్నగారి ప్రవచనము, 22-5-98)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మన జీవితగమ్యం మోక్షం నిష్టామకర్త చేయటం వలన చిత్తసుద్ది కలుగుతుంది, చిత్తసుద్ది వలన జ్ఞానం కలుగుతుంది, జ్ఞానం వలన మోక్షం కలుగుతుంది. ధ్యానం చేసి అజ్ఞానం అనే మట్టిని తిసివేస్తే మన హృదయంలో ఉన్న జ్ఞానగంగ మనకు కనిపిస్తుంది. గుణాతితస్థితికి వెళ్లే వరకు కర్త విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి. ఇది విధి, ఇది నిషేధం అని పెట్టుకోవాలి. చేయకూడని పని చేయకూడదు, చేయవలసిన పని మానకూడదు. చేతులతో మంచి పనులు చేస్తూఉంటే, నోటితో మంచి మాటలు మాటల్లాడుతూ ఉంటే, మనస్సులోనికి మంచి తలంపులు, ఆలోచనలు వచ్చేటట్లు చూసుకోంటే మనం పవిత్రులము అవుతాము. మనము పవిత్రులమయినపుడు మన హృదయంలో ఉన్న జ్ఞానగంగ మన చేతికి అందుతుంది. పరమేశ్వరునియందు భక్తి విడిచిపెట్టుకూడదు. ఈశ్వరుని దాదాలను విడిచిపెట్టుకుండా, సత్పురుషులను ఆశ్రయించి, జ్ఞానులను ఆశ్రయించి మోక్షం అనే మన గమ్మమును చేరుకోవాలి.

గాయత్రీ మంత్రమును మిఱు అందరు ధ్యానం చేయవచ్చు. దాని అర్థమును మిఱు పట్టించుకోవాలి. వివేకమును, బాగుపడే బుద్ధిని కలుగజేయమనిదాని అర్థం. నీ బుద్ధి బాగుపడితే నీవు బాగుపడటం ఎంతసేపు అన్నారు భగవాన్. నీబుద్ధి బాగుపడాలి అంటే గాయత్రీ మంత్రం చేయాలి. గాయత్రీ మంత్రం వలన మంచి బుద్ధి కలుగుతుంది. మనం బుద్ధిని, వివేకమును తాపాడుకొంటే బ్రహ్మవిద్య గురించి వినటానికి సరపాతాము. తరువాత మననం మాట అటు ఉంచండి బుద్ధి సరిగా లేకపోతే అసలు శ్రవణానికి సరపాతము. వైరాగ్యం లేని మనిషి, జిజ్ఞాసలేని మనిషి బ్రహ్మ విద్య గురించి వినటానికి పనికిరాడు. మోక్ష స్థితి, జ్ఞానగంగ మన హృదయంలోనే ఉంది అనే నిశ్చయానికి రావాలి. ఎవడి బుద్ధి అయితే బాగుపడిందో వాడికి జ్ఞాన గంగ ఎక్కడోలేదు మన హృదయంలోనే ఉంది అనే నిశ్చయం కలుగుతుంది. నిశ్చయం కలిగిన తరువాత లోపల ఉన్న జ్ఞానగంగను పాందటానికి ప్రయత్నం చేస్తాడు. హృదయంలో ఉంది అని తెలిస్తే ప్రయత్నం చేస్తాడు గాని అది తెలియనివాడు అసలు ప్రయత్నమే చేయడు. మనలను సత్యం దగ్గరకు తీసుకొని వెళ్లటానికి మహాత్మలు, అవతార పురుషులు ఈధూమి మిఱకు వస్తారు. దీపం ఆలపణు ఉంటే మనం నూనె పోస్తాము అలాగే జ్ఞానదీపం ఆలపణు ఉంటే మహాత్మలు, జ్ఞానులు ఇక్కడకు వచ్చి జ్ఞానదీపం ఆలపణుండా కొంత నూనె పోస్తారు. వాలకి నొంత పనులు అంటూ ఏమీ ఉండవు, లోక కజ్ఞామే.

నరకానికి వెళ్ళటానికి కామం, క్రోధం, లోభం అనే మూడు గేట్లు పెట్టాడు. నరకానికి వెళ్ళే ఈ మూడు ద్వారముల నుండి బయటకు రాకుండా నేను జ్ఞానమును సంపొదించాను, బుషిని అయిపోయాను అనుకోంటావు ఏమిటి పిచ్చివాడా అంటున్నాడు భగవంతుడు, ఈ మూడింటిలో ఏబక్కటి ఉన్న చాలు నీవు నరకానికి వెళతావు. ఈ మూడింటిలో నుండి నీవు బయటకు వస్తే కదా నీ మనస్సు కుదురుపడేది, నీవు సాధన చేసేది. జ్ఞానగంగ నీ హృదయంలోనే ఉంది. అది మనకు తెలియటం లేదు. అజ్ఞానం అనే మట్టి మనకు అడ్డవస్తోంది. జ్ఞాన గంగను పొందటానికి ఏ అజ్ఞానం అయితే అడ్డవస్తోందో అదే నీ శత్రువు, అందువలన అజ్ఞానం అనే మట్టిని తొలగించాలి అనే బుద్ధి నీకు కలగాలి. అటువంటి మంచి బుద్ధి కలగాలి అంటే గాయత్రీమంత్రం చేయాలి.

మాకు భయం వేస్తోంది అని చాలామంది భక్తులు చెపుతూఉంటారు, భయం నుండి బయటికి రావాలంటే రెండు విషయాలు గుర్తుపెట్టుకోండి. భవిష్యత్ గులంచి ఉఖించుకోవటం మానివేయండి, జలగిపోయిన గొడవలు తలపెట్టుకోవటం మానివేయండి ఈక్షణంలో భయం నుండి బయటకు వచ్చేస్తారు. భయం నుండి బయటకు వచ్చేస్తే దుఃఖం చల్లాలి పోతుంది. భయంవలన మానసిక ఆరోగ్యం, శారీరక ఆరోగ్యంచెడిపోతాయి. మానసిక ఆరోగ్యం, శారీరక ఆరోగ్యములను జాగ్రత్తగా కాపోడుకోవాలి ఎందుచేతనంటే నీహృదయంలో ఉన్న జ్ఞానగంగను తెలుసుకోవటానికి ఇవి రెండూ సహాకలిస్తాయి. నీ ఇష్టము, అయిష్టములను బట్టికాదు నీవు జీవించవలసింది. భగవంతుని వాక్యమును అనుసరించాలి. నీకు ఇష్టం ఉన్న లేకపోయినా భగవంతుని వాక్యమును ప్రమాణముగా పెట్టుకొని జీవిస్తే నీవు పవిత్రుడవు అవుతావు. నీకు ఇష్టం లేకపోయినా భగవంతుడు అది మంచిపని అనిచెపితే నీవు చేయగలగాలి. భగవంతుడు చెప్పినట్లు వింటే నీవు బాగుపడతావుగాని నీ ఇష్టం మిాద, అయిష్టంమిాద నీవు బాగుపడటం ఆధారపడిలేదు. భగవంతుడు చెప్పిన మాటను ప్రమాణంగా తీసుకొని జీవిస్తే జ్ఞానగంగ తప్పక నీచేతికి అందుతుంది.

మనకు అన్నింటికంటే మన అహంకారం అంటే ఇష్టం. మనమాట ద్వారా, మనచేతద్వారా అహంకారమును పెంచుకొంటున్నాము. దేసినైతే పోగొట్టుకోవాలో దైనందిన జీవితంలో దానినే పెంచుకొంటున్నాము, మోక్షంకావాలి అని భగవంతుడిని అడుగుతున్నాము ఇధివలాసాద్ధుమవుతుంది. యదార్థంగా మనం భగవంతుడిని వృజించటంలేదు, మన అహంకారాన్నివృజిస్తున్నాము. ఈ విషయం నీకు అర్థమవ్వటం కోసం, నీకు తెలియజేయటం కోసం గురువు కొన్ని మాటలు మృదువుగాను, కొన్ని మాటలు తీవ్రంగాను చెపుతాడు. ధనకాంక్ష ఉన్నవాడు ధనం సంపొదించటంకోసం ఎంత కష్టపడుతూ ఉంటాడో, విద్యుకాంక్ష ఉన్నవాడు విద్యుకోసం సిరంతరం ఎలా కృషి చేస్తాడో అలాగ నీకు మోక్షం కావాలంటే భక్తిని అజ్ఞవృద్ధి చేసుకోవటానికి కృషి చేయాలి. నన్ను నేను రక్షించుకోలేను, నీ సహాయం లేకపోతే ఈ బంధాల నుండి బయటకు రాలేను అని నీకు తెలిసినప్పుడు భగవంతుడిని ప్రార్థించటం ప్రారంభిస్తావు. నాఅంతట నేను అజ్ఞానంనుండి బయటకు రాలేకపోతున్నాను నీ సహాయ సహకారములను అర్థస్తున్నాను, నీ అనుగ్రహం లేకుండా

నేను ఒడ్డుకు రాలేను అని భగవంతుడిని వేడుకొంటావు. ఇలా ఈశ్వరుని యందు భక్తి పెరగగా, పెరగగా పలిపూర్వమైన శరణాగతి కలిగినపుడు ఈశ్వరుడే నీతోసం మానవారం ధరించి గురువుగా వస్తాడు. ఆయనపట్ల నీకు ప్రేమగలిగేటట్లు ఆయనే చేసుకొంటాడు, నీకుబోధిస్తాడు. పూర్వజన్మలలో, ఈజన్మలో నీవు అనేక వంకరలు తిలిగి ఉండవచ్చు. నది ఎన్నివంకరలు తిలిగినా చివరకు సముద్రంలో ఎలా కలుస్తుందో అలాగ నీజీవితంలో ఎన్నివంకరలు ఉన్న ఈశ్వరుడు గురువుగా వచ్చినప్పుడు నీహృదయంలో ఉన్న సత్కషస్తవులో నిన్న ఐక్యం చేస్తాడు. నీ పూజలకు, జమాలకు, ధ్యానాలకు, నీహృదయములో ఉన్న పవిత్రతకు కలిగిపోయి ఆయనకు ఆకారం అవసరం లేకపోయినా ఒక ఆకారం ధరించి, ఒక పేరుపెట్టుకొని గురువుగా నిన్న సమాపిస్తాడు. ఏ వస్తువుకోసం నీవు వెతుకుచున్నావో ఆవస్తువు నీహృదయంలోనే ఉంది అనిబోధించి, నీ మనస్సును ఉపసంహరింప చేసి నీహృదయంలోనికి వెళ్లే వరకు తరుముకుంటూ వెళతాడు. వాడే గురువు. ఈ శరీరంలో ఉండగా ఆయన ఇచ్చే శక్తి నీవు తట్టుకొలేశపోతే అవసరమైతే నాలుగుజన్మలు అయినా ఆగి నిన్న వెంటాడి నీకు అర్థత, యోగ్యత కలుగజేసి ఆయన స్వరూపం నీకు ఇచ్చేవరకు నిన్నవదలడు. వాడే గురువు.